Sinem'in, bir tane ağabeyi vardı. O, ilkokula gidiyordu. Sinem de, bu yıl anaokuluna başlamıştı. Orada çok güzel faaliyetler yapıyordu.

Her gün Sinem'i, dedesi okula götürüp getiriyordu. O gün, eve dönerlerken dedesi, Sinem'e bir kitap almıştı. Çünkü Sinem, kitapları çok seviyordu.

Kitabın adı, Gül Peygamberim'di. Eve gider gitmez, dedesi kitabı okumaya başladı.

Sinem:

-Ne kadar güzel resimleri var, dedi. Dedesi gülümseyerek, kitabı okumaya devam etti. Sinem, Peygamber Efendimizin doğduğu geceyi ve çocukluğunu dikkatle dinliyordu. Kitap bittiğinde de:

-Peki, dede! Peygamber Efendimiz daha sonra neler yapmış, dedi.

Dedesi:

-Büyümüş, evlenmiş ve çocukları olmuş, diye cevap verdi.

Daha sonraki yıllarda O'na, bir melek tarafından peygamber olduğu bildirilmiş.
Bir süre sonra da Peygamber Efendimize, kutsal kitabımız Kur'ân-ı Kerîm indirilmiş.
-Senin her gün okuduğun kitabın mı, dedeciğim!
-Evet yavrum! Peygamber Efendimiz, bir de miraca çıkmış.
Orada, daha önce yaşamış olan peygamberleri ve Yüce Allah'ı görmüş.
Ardından, yine bir meleğin yardımıyla yeryüzüne inmiş.
-Dede, biz de miraca çıkalım.
-Yavrum, bizler miraca çıkamayız. Yüce Allah, O'nu peygamber olduğu için miraca çıkardı.

Çünkü Peygamberimizin, bütün insanlara Allah'ın tek olduğunu ve her şeyi, O'nun yarattığını anlatması gerekiyordu. Biricik Peygamberimiz, hayatı boyunca da bu görevi en iyi şekilde yerine getirdi. Bizler, Peygamber Efendimizi çok seviyoruz.

-Evet, dedeciğim! Ben de çok seviyorum, dedi Sinem.

Ardından dedesi:

-Sinem, biliyor musun? Peygamberimizin miraca çıktığı gece Allah, bizlere namaz kılmamızı emretti. Bizler de o günden beri beş vakit namaz kılıyoruz, dedi.

O sırada Sinem'in ağabeyi, onları gülümseyerek dinliyordu.

Dedesi heyecanla anlatmaya devam etti:
-Bu özel gecede, hepimiz çok dua etmeliyiz. Ama istersen, önce şehir dışında oturan anneannenlerin kandilini kutlayalım, dedi.
Sinem, buna çok sevindi:
-Tamam dedeciğim, dedi.
Hemen dedesi, telefon numarasını çevirdi. Sinem de, anneannesi ve dedesiyle konuşmaya başladı. Konuşmasının sonunda onlara, hayırlı kandiller diledi.

Artık akşam olmuştu.

Sinem'in annesi, kandil gecesi için fıstıklı helva pişirmişti. Ağabeyi de, helvaları komşulara dağıtıp, herkesin kandilini tebrik etti.

Biraz sonra, kapı zili çaldı. Annesi kapıyı açtığında, postacı bir mektup zarfı uzatmıştı. Zarfın üzerinde, Sinem'in adı yazıyordu.

Annesi:

-Sinem, gelir misin yavrum! Postacı amca, sana bir şey getirdi, dedi.

Sinem, koşarak annesinin yanına geldi. Çok şaşırmıştı. Hemen annesi zarfı açtı. İçinden, çok güzel bir kart çıktı. Üzerinde, "Arkadaşım Sinem, Miraç Kandilin mübarek olsun." yazıyordu. Bu kartı gönderen, arkadaşı Ayşe'ydi. Sinem, çok mutlu olmuştu. Kandil kutlaması ne güzel bir şeydi.

O akşam Sinemler, ailece dualar edip tespih çektiler. Sinem, tespihini elinden hiç bırakmadı. Bir süre sonra da Sinem gökyüzüne bakarak, "Allah'ım, Seni çok seviyorum! İyi ki Peygamber Efendimizi ve bizleri yarattın." dedi.

